

ALDEES
INFANTILS SOS

La paraula justa

PER FRANCESC TORRALBA

VICEPRESIDENT D'ALDEES INFANTILS SOS CATALUNYA

El dia tres de desembre commemorem el dia de la discapacitat. És una ocasió idònia per reflexionar sobre la terminologia i l'estigma. El nom amb el qual designem certs grups humans no és irrellevant. El llenguatge té el seu poder i justament per això cal precisar molt a l'hora de parlar i evitar l'ús de paraules o de denominacions que poden estigmatitzar un grup o bé situar-lo en l'àmbit de la marginalitat.

Les paraules són una creació humana i han de descriure el més fidelment possible la realitat que ens embolcalla però, en fer-ho, projectem en ella els nostres prejudicis, les nostres pors i angoixes.

L'ideal fora evitar la denominació, evitar el terme que defineix un col·lectiu humà, però tendim a fer-ho per comprendre millor qui tenim davant, quines són les

seves necessitats i com podem atendre'l.

Definir és posar límits, és acotar i, per tant, simplificar. Quan volem definir una persona, reduïm la seva complexitat, la seva riquesa inherent i, en fer-ho, perdem la seva autenticitat. Quan diem d'algú que és simpàtic, perdem altres aspectes de la seva personalitat. Quan diem que és discapacitat, reduïm la seva complexitat al fet que té algunes capacitats alterades.

Cada individu és únic i, per això, no hi ha possible definició, ni catalogació.

Amb tot, ens obstinem en posar etiquetes, en fer classificacions i taxonomies dels grups humans. N'hi ha de tota mena: tipus de famílies, tipus de joves, tipus de ciutadans, tipus de personalitat, tipus de discapacitat. Són brúixoles que ens permeten orientar-nos en el bosc de la complexitat però, en fer-ho, deixem de ser curiosos amb cada ésser individual.

La persona discapacitada és molt més que un ésser amb limitacions. És un ésser que atresora capacitats i que sovint no som capaços d'entreveure-les o bé de destacar-les, perquè l'etiqueta eclipsa el conjunt. L'ideal és suspendre el judici abans de conèixer una cosa, evitar la qualificació i posar entre parèntesi els nostres prejudicis per observar atentament la realitat que estem atenent. Després, un cop l'hem coneguda i tastada, estem en posició de definir-la, però justament aleshores, ens adonarem que tota definició és curta i simple.

